

5194 LLEI 4/1982, de 24 de febrer, per la qual s'amplia la plantilla pressupostària del cos especial d'oficials d'aeroport, dependent de Transports i Comunicacions. («BOE» 55, de 5-3-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

La plantilla del cos especial d'oficials d'aeroport, dependent del Ministeri de Transports i Comunicacions (Subsecretaria d'Aviació Civil), s'amplia en vint-i-cinc places, i queda fixada en cent quaranta-vuit dotacions.

Article segon.

La dotació de les noves places creades per aquesta Llei en els pressupostos generals de l'Estat s'ha de fer amb efectes de l'entrada en vigor d'aquesta, i s'autoritza el Ministeri d'Hisenda per habilitar els crèdits necessaris per al seu compliment adequat, per a la qual cosa pot efectuar les transferències oportunes.

Article tercer.

A mesura que es cobrin les noves places s'han de donar de baixa en els crèdits corresponents del pressupost de l'organisme autònom «Aeroports nacionals», dependent del Ministeri de Transports i Comunicacions, les quantitats necessàries per finançar-les, sense que en cap moment no es produeixi un increment de la despesa pública.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, vint-i-quatre de febrer de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

8394 LLEI 6/1982, de 29 de març, de pensions als mutilats civils de guerra. («BOE» 80, de 3-4-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

Els mutilats civils sotmesos al Decret sis-cents setanta/mil nou-cents setanta-sis, de cinc de març, poden gaudir, a més de la pensió de mutilació que estableix el Decret esmentat, d'una retribució bàsica en els casos, per les quanties i en les condicions que estableix aquesta Llei.

Article segon.

U. La retribució bàsica anual és la que correspon per aplicació dels percentatges que s'indiquen a continuació, segons els diferents graus d'incapacitat que estableix l'ar-

ticle segon del Decret de cinc de març de mil nou-cents setanta-sis, a la quantitat de pessetes tres-cents quaranta-sis mil dues-cents, que s'actualitza anualment en els termes que preveu l'article disset de la Llei trenta-cinc/mil nou-cents vuitanta.

a) Per a incapacitat de quart grau (més de cent punts), el vuitanta per cent.

b) Per a incapacitat de tercer grau (entre seixanta-cinc i cent punts), el seixanta per cent.

c) Per a incapacitat de segon grau (entre quaranta-cinc i seixanta-quatre punts, ambdós inclosos), el quaranta per cent.

Dos. La quantitat que resulti de l'aplicació dels percentatges anteriors es distribueix en dotze períodes mensuals, i, a més, el juliol i desembre de cada any s'abona una mensualitat extraordinària.

Tres. El règim de compatibilitat de les percepcions que preveu aquesta Llei és el que estableix l'article onze de la Llei trenta-cinc/mil nou-cents vuitanta.

Article tercer.

Els perceptors de la retribució bàsica que estableix aquesta Llei es poden integrar en el règim general de la Seguretat Social; aquesta integració es limita a l'assistència medicofarmacèutica i protèsica en cas de malaltia o accident del beneficiari i als serveis socials. L'assistència protèsica també cobreix les ferides o mutilacions de la guerra.

No és procedent la integració dels qui ja siguin titulars del dret esmentat en el sistema de la Seguretat Social.

La prestació medicofarmacèutica únicament s'estén a les persones que depenguin del titular del dret, quan aquestes reuneixin els requisits que exigeix el règim de la Seguretat Social.

Article quart.

La retribució bàsica que estableix aquesta Llei és transmissible, amb els requisits i en els percentatges fixats en el text refós de la Llei de drets passius de vint-i-u d'abril de mil nou-cents seixanta-sis i les seves disposicions complementàries, a favor de les vídues i, si no, dels orfes menors d'edat o incapacitats per guanyar-se el pa des d'abans de complir els divuit anys, els quals també poden tenir dret a pensió en el cas de mutilat civil mort que hagi pogut ser qualificat en alguna de les categories que donen dret a aquesta retribució bàsica.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.

Els titulars de pensió de mutilació, regulada pel Decret sis-cents setanta/mil nou-cents setanta-sis, per obtenir el dret a la retribució bàsica que estableix aquesta Llei, s'han de sotmetre a un reconeixement mèdic per part del Tribunal que l'ha de fer als efectes de la Llei trenta-cinc/mil nou-cents vuitanta, per a la seva qualificació segons el quadre de lesions i malalties vigents per a l'aplicació de la Llei esmentada, i aquesta qualificació és la que preval a tots els efectes, fins i tot per a la determinació de la pensió de mutilació.

Segona.

El que disposa la Llei quaranta-dos/mil nou-cents vuitanta-u, de vint-i-vuit d'octubre, sobre el fraccionament en el pagament d'endarreriments de pensions derivades de la guerra civil, s'aplica sobre les quantitats meritades fins al trenta de setembre de mil nou-cents vuitanta.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Llei té efectes econòmics a partir de l'u de gener de mil nou-cents vuitanta-dos.